

GOIGS

a llaor de la gloriosa Verge i Màrtir

SANTA CALAMANDA

filla i patrona de la Vila de Calaf

on es guarda el seu Cap venerable

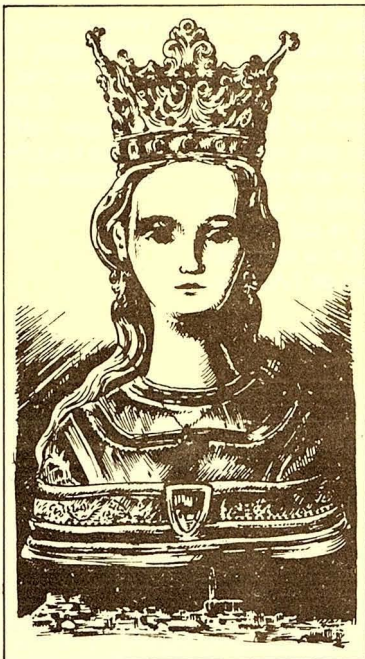
Puig que sou nostre tresor
i de Crist Jesús Esposa:
Calamanda gloriosa,
doneu-nos nostre favor.

Us donà Calaf solar
en el vostre naixement,
per ço Vós liberalment,
doneu gràcia singular
als patricis que amb fervor
us invoquen piadosa:

Sa preclara santedat
ja molt prompte es propagà,
i enterant-se'n Dacià
la feu prendre, l'insensat;
prò malgrat el seu rigor
ella es mostra valerosa:

No l'importa el gran turment
que prepara el vil butxí,
disposada està a morir
per son Déu en tot moment;
i martiri esglaidor
per Jesús sofreix gustosa:

Amb la mort va segellar
sa gran fe i virginitat,
mes la palma del combat
també Déu li va donar:
I son Cap, preat tresor,
guarda la Vila sortosa:

Quan Calaf van assaltar
el ferotges sarrains,
vostre Cap, bons calafins,
al Soler el van portar,
amagant-lo amb ver amor
de la xusma impiadosa:

Tan bon punt llençats van sèr
els impius mahometans,
el Cap vostre, xics i grans,
van anà a rebre amb gran fe,
retornant-lo amb gran honor
a la Vila venturosa:

En un temps de sequedat
van portà-us, amb devoció,
al Soler en processó,
els fidels d'aquest veinat,
i allí els fèreu el favor
d'obtenir pluja abundosa:

El malalt més desvalgut
i el pobret necessitat,
quan amb fe us han invocat
vostre auxili han obtingut:
qualsevol pena o dolor
deslliureu sempre amorosa:

Protectora ben fidel
de Calaf sempre heu sigut;
no ha mançat el vostre ajut
mai en l'hora més crudel:
Sereu sempre nostre honor,
Verge i Màrtir bondadosa:

Puig que és nostre goig major
veure-us tan prodigiosa:
Calamanda gloriosa,
doneu-nos vostre favor.

V. *Pregueu per nosaltres, Santa Calamanda.*

R. *Perquè siem fets dignes de les promeses del Crist.*

PREGUEM. — Entre els molts miracles del vostre poder, vós, o Déu, heu fet encara que el sexe dèbil sortís victoriós del martiri. En celebrar avui la naixença al cel (o bé, la commemoració de santa Calamanda, verge i màrtir, concediu-nos amablement de caminar cap a vós tot recordant-nos el seu exemple. Per nostre Senyor Jesucrist.

AMEN.

Entrada

Puig que sou nostre tresor i de Crist Jesús Esposa: Calamanda gloriosa, doneu-nos nostre favor.

Poble

man-da glo-ri-o-sa, do-neu-nos vos-tre fa-vor.

Cor

Estrofa 1^a Us do-na Ca-laf so-lar en el vos-tre nai-xe-ment, per ço Vós lli-be-ral-ment do-neu grà-cia sin-qu-lar als pa-

Música de Mn. Llorenç Guiteras

Santa Calamanda verge i màrtir, és filla i patrona de la Vila de Calaf, segons la tradició i veneració ininterrompuda dels nostres avantpassats, al llarg de la història.

Aquesta veneració a Santa Calamanda, feu que el Papa Urbà VIIIe, signés una builla Pontifícia aprovant el culte de Santa Calamanda i la formació de la seva Cofraria, expedida a Roma el 13 d'agost de l'any 1624 i que es guarda a l'arxiu parroquial.

La vila de Calaf i la seva contrada han rebut gràcies de la Santa, sempre amb mà generosa, quan se l'ha invocat, molt especialment en temps de sequera, se li resava una novena i era exposada a l'altar major, mes deixem que ens ho relatin tal com es feia per l'any 1860.

«Demanada Santa Calamanda pels pagesos del voltant juntament amb el Magnífic Ajuntament de Calaf, es treu del seu altar i es puja a l'Altar Major cantant l'himne *Jesús Corona*, abans de la missa conventual i es deixa cremar quatre ciris que paga l'Ajuntament i que si no té prous recursos cuida de fer plegar per tots els gastos de les rogatives.

Al vespre després d'haver dit les lletanies i cantat els goigs, es baixa al seu altar i es continua així durant nou dies, avisant l'ajuntament a quatre veïns cada hora per guardar-la. Al cap de sis dies s'acostuma de fer el vot d'anar al convent amb processó, i amb aquest objecte es reuneix l'Il·ltre. Sr. Prior, i el Magnífic Ajuntament, caps de cases i principals pagesos dels voltants a la Casa de la Vila i junts van a l'Església on surten amb processó cap el Convent portant l'Il·ltre. Sr. Prior les relíquies de la Santa a les mans sortint de la Plaça fins el Convent, on es col·loca en lloc a propòsit i s'hi canten els goigs i l'antífona. En la processó els alcaldes del voltant porten el tàlam i els senyors de l'Ajuntament amb atxes.

Els que porten el Sant Crist al sortir de l'Església criden: «*Senyor Déu, teniu misericòrdia*». I després de cada estrofa dels goigs, el poble respon «*Doneu-nos aigua si ens convé*».

El dia que surt Santa Calamanda del Convent s'acostuma a fer el vot de portar-la al Soler, el dia que s'ha determinat, tant si plou com si no. Allí al Soler s'hi diu a fora, en un altar preparat, un solemne ofici amb sermó i es canten els goigs. En la processó hi va el Sant Crist cridant misericòrdia, al sortir de l'Església, a la creu de Sant Sebastià i al collet de Farrera, i són portadors els mateixos de l'anterior processó. Hi segueix el tabernacle de Sant Isidre, de la Verge dels Dolors, de la Congregació i Santa Calamanda amb tabernacle. Si s'hi va de gala es posen dolmassos als balcons i també hi va el ball de bastons.

Si continua la necessitat es fa una processó per tota la Vila amb pregàries i amb relíquies de Sant Isidre, Sant Sebastià, Sant Modest, Santa Victòria i Santa Calamanda, i s'exposen juntes a l'Altar Major per dos o tres dies.

Els horaris eren els següents: Si la processó anava al convent, sortia a les vuit del matí. Per anar al Soler es sortia a les sis del matí, i si la processó anava pels carrers de la vila la sortida era a les cinc de la tarda».

A nosaltres calafins, devots de Santa Calamanda, li ofrenem que vetlli per la pau i les necessitats de la nostra Vila i comarca i també li regraciem tantes i tantes gràcies que rebem constantment de la nostra patrona: Santa Calamanda.

JOAN GRAELLS I PRAT
5 de febrer de 1985

(Sta. Calamanda portada al "Soler") R. Sala